

ВНХОДНТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкерні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

На по-важну треба було звернути увагу, куди миша вилітає в світ; та на суді білоруських вчителів припало до душі й деяким запитанням, а чи дуже майже завжди випадає. Переважно це стосується, в цілому не так тим, як вважається наука на Україні, та деякі розглядали в науковій царині може зазвичай Україна опамалити перед історією, миши швидко було злетіти, особливо в наш мир ми наука та й досягнення науки вказати на вказки в українську науку. Чи не в українську науку. На практиці тільки наука на Україні. На практиці майже, приблизно, опамалити, що загальною «визначити» підсумок від науки й відносин і чи тільки наука на Україні. Тут Україна виступає на якесь загальнокультурне питання, а для опамалити на географічна область, куди Росія. В такій світі ми і в нашій практиці ми був зазвичай підсумок «визначити» опамалити, миши швидко випадає підсумок випадає, «визначити» майже на якесь підсумок.

сп". Велика революція висладе лише ту зміну, що спливає тепер над Україною, сажу мови, а змінистий Росії" оточує слово "Україна". В інтересах об'єктивності мусимо зазначити, що неможливо дещиці з того, що називається наукою на Україні та що представляє собою дослідники катедрами, може бути справді значущим до якого національного доміну. Про це читачі довідаються з дальшого обговорення змісту книжки.

Який особистий склад названих установ? На це першорядної ваги питання книжка дає нам дуже сумну відповідь: головні катедри, керівники секцій, дієсні члени, наукові співробітники, — це у великій більшості чужинці. Можна багато (не стільки у вини тим, що мають офіційний обов'язок збати про розвиток науки й підняти її, скільки у вини тим, що мають офіційний обов'язок збати про розвиток науки й підняти її) сказати, що це не справді так. Але той самий уряд мусів би ревно збати, щоб такий сумний стан позитивний, і старатися про підготовку молодих учених уже з українців, як не робилися в подібних випадках по інших садах. Та цього ми з позаних звітів не бачимо. Робиться вера напак: переміна частини, навіть у багатьох випадках величезна більшість так званих аспірантів, себто тих, що мають у майбутньому заступити теперішніх учених і провадити українську науку далі, є так само чужинцями. Для прикладу візьмемо за катедру геометрії в Харкові: керівник катедри проф. Сипов; дієсні члени: Духів і Ваїфелд; наукові співробітники: Чернушенко і Неймшур; аспіранти: Солодов, Урієман, Попов, Миколєнко, Бланк, Петров, Прошів. При науково-дослідній катедрі фізики в Харкові працюють аспірантами Бригадін і Дорогой, а співробітниками Сазунін, Сахаров, Пономарьов, Помазанов. І такі будуть багато трох не при всіх катедрах.

Чому це так? Чи українська нація та її молода інтелігенція до культурної роботи? Очевидно не тому. Поміняючи численні докази з нашої історії, що свідчать про талановитість і про культурність цієї нашої нації, покладемося лише на один факт останніх часів. Я маю на увазі успіхи нашої академічної молоді в чехословаччинських школах, де українці стоять науково на першій місці, позначаючи далеко за собою москалів. Це є загальний голос чеської професури. Та на Україні зростає москалізм адміністративний, та й було до революції, так же в більшій мірі є тепер. Особливо тепер, бо коли до революції московська інтелігенція отримувала до українців ще симпатію, то після революції в них поважної для себе небезпе-

хи, то тепер вона переконана, що справді з українством є дуже серйозна і багата бачення просто така катастрофа для Москви. Тим то відношення цієї інтелігенції до нас змінилося кардинально, замість порозуміння "милюєтні" бачимо тепер запеклу ненависть, екстремістський гнів ілюстрації цього згадаймо тільки про лист М. Горького, бачимо апетит, небажання, систематичну боротьбу й наступ на всіх вітників. Московські вчені на Україні вибирають собі на заступників таких людей, що могли б берегти й надалі московського стану посідаючи в Управлінні Науковими Установами тих заступників ретельно затверджують, вводячи, що більше про нашу науку й не владуть до цієї ніякої політики. Можемо бути певні, що з того, що тепер робиться в справі наукового розвитку на Україні, для України нема й не буде ніякої користі, а навпаки. Народний гнів, здираний з нечуваної міри з наших людей, йде на підтримку й на розвиток московської культури, а на нашу загладу.

(Докінчення буде.)

Посилайте датки на Всенародний Дар Українським Інвалідам на адресу: "Українське Товариство Допомоги Інвалідам" у Львові, вул. Руська ч. 3/П.

Після львівських подій.

АРЕШТОВАНИ.

Всі вичислені у нас в попередньому числі арештовані переведені до слідчої тюрми при вул. Казимирівській (т. зв. Бригадки). Одного з братів Гомоватюків (Антон) й Евгена Педенського випущено на волю. Всіх арештованих є ще око-зо 30.

РЕВІЗІЇ Й АРЕШТУВАННЯ

Дня 10. п. м. в год. 3.30 рано переведено ревізію в помешканні п-на Полюгіза при вул. Малій ч. 2. — Одночасно майже переведено ревізію в різних установах, що мають приміщення в Народному Домі.

В суботу рано 10. п. м. арештовано п. Агатора Добрянського з його помешканні на Знесінні. — В четвер вечером (8-го п. м.) арештовано вступ студ. медицини Радивила, випущеного на волю шойно перед двома днями, а також студ. фіз. Евгена Юліана Педенського. Крім того арештовано студ. фіз. Ярослав Конрадівну і студ. Вілостанського.

а одночасно ждемо на переклад його збірних творів.

Російська література має повне моральне право глазувати собі з Ноблівської премії. Виключно політичні диссонанси заважали на тому, що ніодни російський письменник не найшовся між 26 дотеперішніх лауреатів. А Толстой, Чехов, Андреев не були нижчі від Берсона, Сенкевича, Раймонта, Сельми Лягерлеф, Павла Гайзе, Понтонпіда та Гельдруп! Горкий чи Мережковский? — нелегкий вибір. Із перспективи, майбутності Горкий лишиється довше. Сам його театр є єдиним свого роду зразком безпосередності. Слави та майна має Горкий аж надто. Чи можуть грати в нас ролі міркування про його політичні погляди? Мережковский більший європейець, але мистець більше книжковий. Найкраще було би погодити їх по-Соломоновому: поділити між них премію по половині.

Коли глянути на порівнянню таблицю дотеперішніх лауреатів і нинішніх кандидатів, що й у поодиноких взаєминах народів, вирінає немовіть питання, чи не слід би і в цій справі рішення поставити статут Темі, з легким серпанком на очах. Тому, що вранді-годи Ноблівськими лауреатами стають завдяки заходам держави сентиментальні Деланді і патетичні Раймонти, не повинні виходити, що ми не раз можемо нагороджувати на-нів невідомих. Хіба, що Ноблівська премія непереміниться

РЕВІЗІЇ НА ПРОВІНЦІЇ.

Налучина.

Ранком дня 9. п. м. перевела місцева поліція ревізію у приватному помешканні директора Повітового Союзу Кооперативів М. Митовича Петра. Шували "Сурми", "папільні броні" та летючий Ревізір трігав одну годину, не даючи очевидно ніяких писелів. Після ревізії у приватному помешканні переведено рівнож ревізію в канцелярії Повітового Союзу Кооперативів, одначе й тут не спайдено нічого.

Тогож дня ранком перевела поліція ревізію в кооперативній "Будучність" у Підгорках. Там шували знова криєві. Рівнож ранком того самого дня була ревізія в управителі школи п. Гумінізовича Юрія в Березах, що є активним кооператором у тому селі.

В дальшому переведено ревізію в кооперативній "Сила" в Голіні та у справника тої кооперативній Гладенського Юрія і виноводниці Бережинського Михайла. При цій ревізії тамшній командант поліції, іронічно підміхаючись, говорив до справника кооператив: "Віддайте добровільно оброк! Було воювати тоді, коли ви мали час на те".

Крім того переведено ревізію в Філії Повітового Союзу Кооперативів у Рожнівці, в приватному помешканні начальника Філії п. Кузьмика Василя, як рівнож у кооперативній "Надія" в Сваричеві. Не поминено також Філії Повітового Союзу Кооперативів у Долині, кооперативній "Сила" в Долині та справника тої кооп. Майкровича Осипа. Розуміється, ревізії ті не дали найомішого результату.

Покищо не маємо докладних відомостей, чи що у кого в повіті була ревізія. На всякий випадок замітимо, що в нашому повіті переводять масові ревізії з таких аполітичних установ, як кооперативи і в кооперативних робітниках.

Ще одно побиття.

В суботу пополудні, дня 3. п. м. на станції Мшана к. Львова висів з поїзду уч. 6-го кл. гімн. Жагалак. До нього прискочив постеруковий і хотів алерти йому шапку-малюкунку. Хлопчик боронився. Допомогі жандармові посміхнулося двоє стапійних урядовців, які втягнули хлопця спільними силами до канцелярії і там його немилосердно побили. Публіку, що збиралася під вікнами, зааферозала перерізаними криками битого, відганяла другий жандарм. З канцелярії вийшов хлопчина побитий, з синцями і гулами на лиці й чолі та з відбитими очима, очевидно без шкелі. Найближчим поїздом поїхав до лікарні у Львові.

Броди.

Дня 5-го листопада п. р. вечером молоді польські шовіністи вибили камінням шиб

в Товаристві Каспійові "Основа" і в Товаристві "Луг" в Бродах. Каміння падали до середини між присутніми, при чім поранений студ. Кость Демичевський знамені і школом. Того самого дня вступом польської студентської боївки падали в вулиці студ. В. Чуму, арештававши українську студентську шапку і одбравши шапки. Поляки (студенти) пограбували 10. п. м.

Свята 1. листопада.

Жовтва.

Свято першого десятиліття нашого національного ариву відсвяткувала Жовтва дуже торжественно. Вже від ранку помітний був у місті святотичний настрій. Не видно було, щоб хто йшов до праці. В 9. год. простора церква СС. Василів заповнилася людьми. Прийшли не тільки жовківські міщани й інтелігенція, але багато народу з доколятих сіл. У першій звертала увагу висока могила, поставлена Лугівцями і Лугівцями з високим безрозумним хрестом. Обклали червоною каліною. На могилі зложено три віні від жовківських товариств. Пачалась торжественна Служба Божа, відчале котрої пригравала лугова оркестра. По Службі Божій виголосив патрістичну проповідь о. А. Трух ЧСВВ. Ця проповідь зворушила серце кожного присутнього. Можна було бачити, як багато людей, навіть з інтелігенції, атрало виком сльозам. Після проповіді відправилась величальна панахида, до котрої стануло шістьох священиків. Співав переконний хор, скріплений Лугівцями. При могилі весь час Богослуження держали почетну охорону Лугівці. — Послузі зложено на могилі подякати Бердів на тутешньому цвинтарі мішок, з якого оркестра відіграла жалібний марш. Все відбулося спокійно, без ніякої перерони. Вечером зійшлися знов жовківські громадяни в селі "Української Бесіди", де о. М. Марієк ЧСВВ. читав "Мелодію", виголосив відповідний реферат. Негайно по скінченні реферату майнула до селі поліція, але побачивши зібраних найповажливіших громадян, зараз сама набрала. Так відсвяткувала Жовтва день 1. листопада.

Українці!

Не забувайте, що число Українського Виборчого Комітету об'єднаних у Касі Хорих міста Львова є 5
І з тим числом йдіть до виборів в дні 17. і 18. листопада!

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Слово до аеропату Нобля.

(Докінчення.)

Виконавши останньої волі Нобля забули досі про літературу двох найбільших країн: Америки та теорію бунту Росії. Чи про Америку тому, що вона має досить своїх Рокфеллерів і Вандербільтів, які можуть оснувати десять таких премій? У всякому разі вона зголошується цього року до конкурсу з трьома кандидатами.

Сінклер Льюїс ще досить молодий і міг би заждати ще кілька літ, навіть не пишучи більше таких товстезних романів. З дотеперішніх голорарів і так проживе, на ліношах. Драйзер зі своїм трюхтомою "Титаном" заздалеку пригадає методи Золя, не маючи його уяви ні стилю. Про Мартенса не знаю нічого.

Так само ні слова не скажу про грецького поета Паламаса. Він неперекладений досі ні на одну всесвітню мову, а професори, що вчили нас Гомера та Платона також певне не читають його наслідників. Норвеська кандидатка Сігріда Ундсет, хоча більше проймаюча як Грція Целедда, таки не виходить поза слабші сторінки Гамсуна а "Благословенства Землі". Чи Олаф Дуун є тим, що міг би гідно зайняти місце поруч Гамсуна — сумніваємось,

на допомогний фонд для розвитку багатонадійних талантів. А тоді я зголошу кандидатуру знехтованої досі України, віддавна пребагатою надійними талантами!

Здається, що вперше від 27 літ комітет нагороди Нобля має цього року такий багатий вибір, коли більшість кандидатів поодиноких народів, без огляду на розміри та впливи своєї держави, може ставити проти себе як рівнорядна величини. Бергсон і Кроче; Унамуні і Честертон; Ман, Горкий, Гельсуорті, Мережковский, Сінклер і Драйзер — ні про одного, коли хто стане з них нагородженим, не скажуть, що ця почесть аустриліа його незаслужено. А проте навіть найбільша нагорода признана офіційним комітетом робить інколи більшу честь комітетові, ніж нагородженому. Це приходить на думку про першого — Бергсона, для якого титул лауреата стане новою формою популярності, дошкучливою для світогляду кожного філософа.

Щастя Ноблівської інституції в тому, що вона не може відкривати нових талантів, а може менш-більше лише потверджувати голос якоїсь суспільності, яка також не входить у юніоні ріжниць між великим талантом і великою популярністю. Коли ми звеличимо письменника якоїсь малої країни, тоді відчиняємо перед ним ворота до міліонів читачів із великих країн. Але часто йдемо заздалеку само за готовими мірами величини: майже необ-

хідними при всякому конкурсі. Прилюдна всесвітня нагорода мусить рахуватись з ріжними компромісами, які родить майже завжди популярність. Найбільший літературний аеропат, який є досі комітет нагороди Нобля, мусить нехтувати популярністю, коли хоче, щоб його голос трівав довше, ніж сезонна слава.

Згідно зі заповітом Нобля нагороду має дістати той, хто дав найцінніший твір в ідеалістичній напрямку, без огляду на національність. Ним була би "Творча еволюція" Бергсона, якщо забути про кандидатури народів. Далі "Естетика" Кроче, "Дон Кіхот" Унамуні, "Ортодоксія" Честертоні, одна з поетів Матина та Гельсуорті. Мережковский протиставлений Горкому — похмурому, інколи безнадійному песимістові, мав би перевагу. Ідеалізм американців не є найціннішою проби.

Це був не запит, а безардний о-клик. Мене обрав холодний піт, відомий тим, який синить, що питають і неждано почувають себе привязаними до землі. Я почув за собою голос:

"Про це ви не знаєте більше, ніж пересічний читач часописів, який грає іменами, мов на дотерії, бо не знаєте мотивів, що рішають заздалегідь про сильнішу кандидатуру".

Ноблівська нагорода з хемі то-му, хто в силі знайти спосіб, як аналізувати ці мотиви без помилки!

[illegible]

звичайні книги, як чай, перірози, напів-рослинні, дерев'яні дошки, салони і т. д. дрібнички. На стінах понавішували картини з радянської фізкультури і з побутового життя. Цікаво було бачити картини, на яких були поодинокі типи національних меншостей в Радянському Союзі — вірмени, єрмені, самобрані, калмики, навіть жиди, лише картини з українськими й російськими типами були в куті з підписом по-єврейськи „Los puros rusos“ (російські типи). На одній зі стін висіла велика карта цілого світа, на якій відзначений червоною барвою Радянський Союз, одначе там відзначено: „Russia Sovietica“, а про Україну й інші такі звані „самостійні республіки“ ні слова. Коли так побачили не наші комуністи або радянські — чи хоч один український?

По кутах лежать великі брили дощового вугілля з голосним написом: „El carbón de Donbass en Rusia“ (вугілля з Донбасу в Росії). Можна було також довідатися, що Дніпро вже не пливе на Україну, а тільки в Росію, бо на картинках в Дніпрознавстві відзначено: „La obra del Dniester en Rusia“ (будова Дніпровського каналу в Росії). Однією, що представляла для нас вагність, це українські картини в Полтавщині, але і ті нещасні картини відзначено: „Los hordados rusos“ (російські випалки).

Щодо книжкового відділу, то є там кількісність книжок (самі переклади з англійського) з передовими видань і кілька брошур комуністичних.

Словом: виставка дуже-дуже бідна. Одначе багато людей скористало з цієї виставки, бо можна було там нашітись даром чаю „la tiza“ і піти до „совкіна“ (також даром), яке улагоджено в одній з бачини салі.

Всі портіери, провідники, заредакції, чайники, „совкіна“ виключно жиди і на кожній кроці чути жидівську мову. Як знамо, то „сини Ізраїля“ поробилися радянськими носіями „русской культуры“ в більшовицькому виданні.

Буенос-Айрес, 9. X. 1928.

Володимир Марак.

Театри.

Великий Міський Театр: Понеділок 12-го, г. 7-30 веч. „Тамара Дам“, оперета. Вівторок 13-го, г. 7-30 веч. „Дякую за службу“, комедія В. Пелієвського.

Кіна.

„Аполло“: „Величезні герої“.
„Лей“: „Дикунка“.
„Оса“: „Титанік“.
„Палак“: „Якого аудію“.
„Фатаморганга“: „Сповідь 16-літньої“.

НОВИНКИ

— На покриття ший заповнених демонстрацій в Т-в „Просвіта“ зложили: сен. М. Галуцький 20 зол., „Доброділля Комітет“ 400 зол., ред. В. Мудрий 30 зол., ред. М. Таранько 30 зол., О. Г. 5 зол., — Для в. листопада ц. р. зложили в Управі Агит. Дому учениці гімназії С.С. Васильчук у Львові 130 (стотридцять) зол. на покриття втрат в Українським Академічним Домом, заповнених демонстрацій.

— Поділ в Польовім Союзі Кооператив у Жовтні. Справа в залужити в жовтиським Польовім Союзі, що відзначала дошості голосним відгуком в українським громадянстві починає вже виявлятися і в українській дорозі: дня 6. ц. м. суд зазначив в садовому арешті д-ра Гумана.

— Львівська хроніка. Двох малолітніх вбивць в шиб у борах львівського містечка: одного 14-літнього арештували і пустили за спільниками. — З Борислава приїхав до Львова 35-літній хвиль Геліман, який тут умер; єврей з П. пов. „Сельського потіла“ і поклався та дістав страс мізку.

— Кабарет і політика. У варшавським кабаре „Кай про нво“ політичні мислі викладали зі самі міжполюських студентів, які почали демонструвати окликаючи проти одної пісеньки, що „вряжала їм національну почування“. Ця пісенька, як каже „Епоха“, вряжала виключно тим, що в ній був відзначений наслідок польки марш Пилсудського, а випереджало „Газета Варшавська“ у спеціальній передмові писала, що була не пісенька, але тому як національний геній Адам Міцкевич, король йогунет і Собеський, Шопен і Конопнін луту мислять до Бельведеру, а відтак разом з марш. Пилсудським „дуть на гармону“. Тому, що в пісні відомо „той

рабінт музику“ для одних цей тон видавався насправді патрістичним, а для інших „образом національних святощів“.

— Сердешний злочин. Невинна під цим заголовком, повторена ланиччю за львівською пресою, була основана на неточних інформаціях. Злочин у селі Делесей довершений не Мандзюком, а Мандзюковим, що вбила тестя, мужа і двоє дітей. Цей злочин належить до рідких прикладів оверітін. Має він підказку досить значущий — розлину сварку, що доведла Мандзюкову до небувалої скажености, коли вона сохирю вбила тестя, пініше мужа, що боронив свого батька і мала ще стільки енергії, що повисила раненого тестя за столі, шоби затерти злочин. Шобно тоді у приступі на-п'я божевільним з розпущи порізала свої діти, з яких одному вирізала язик, а вкінці перерізала собі горло.

— Ріжні вістки. У Сараєві прийшло до демонстрацій звернених проти білгородського уряду підчас фільмової виставки „Життя та праця Степана Разіла“ — Президія українського радянського Центр. Вик. Комітету рішила зачинити в ріжних округах 11 синагог — церкв. — Відомий італійський композитор Маскані приїхав до Парижа, шоби диригувати своєю новою оперою „Маленький Марат“ — Двох франц. летунів Рейна і Герра виграли маніфестаційно в Парижі після 4-місячного полону у... мавританії. — Англіський банк почав підготувати новий випуск банкнотів по 1 фунт, і 10 шіл., з огляду на поширену працю фальшивників; упевняють, що тепер уже не можна буде підробити англ. валюту. — Поїзд, що їхав з Мелуу влітати із шни на дім залізничного сторожа; сторож убитий у сні, його жінка та діти цілі. — У малярським містечку пештен. комітату 20-літній столярчук застрілив себе і 13-літню дівчину, в якій закохався.

— Життєпис Гувера. Новий президент Спол. Держав Герберт Гувер має 54 роки. Його кар'єра нагадує кар'єру неозного американського мільонера, що почав з нічого і здобув усе власною працею та енергією. Гувер є сином ковалів; в 1888 р. як 14-літній хлопець стає дрібним судовим урядовцем у Портланді; в 1891 р. записується на політехніку; в 1895 р. як скінчений інженір їде до копанель золота в Каліфорнії; в 1897 р. висилають його як знавця гірництва до Австралії; в 1899 жениться і їде з жінкою до Китаю як офіційний гірничий інженір; в 1900 р. воює в Тієнтіні проти боксерів; в 1903 стає членом союзу лондонських гірничих інженерів; в 1906 р. вертається до Палью Альто в Каліфорнії, де досі має хату; в 1914 р. бере на себе провід у допомозі Бельгії; в 1917 р. стає військовим харчовим інспектором Спол. Держав; в 1919 р. стає головою американського комітету для допомоги країнам армійованим війною; в 1920 р. кидкає на становище президента Спол. Держав; в 1921 р. є секретарем торгівлі при Гардінгу.

— Смерть великого баритона. Ше минулого року в 70 р. життя італійський баритон Баттістіні дав повний оперовий вечір. Він зберіг до останньої хвилини силу свого голосу, бадьору поставу і нестаріший вигляд. Єдиний орган, що не давав йому почувати себе молодим було серце, який поважно недужав. Він уродився в Римі; студіював у міланській „Ля Скалі“. Перші лауреи абрав у Росії та півд. Америці. Найкращі його партії були „Дірульчик Селівський“, Дон Жуан, Скарпіно, Гермонт (Травіта), Фалстаф, Ріголетто, Дон Карлос. Баттістіні єдина рідку силу голосу з мистецтвом співу та сцени. Невеличка праця над собою дала йому змогу захватити тембр голосу до віку, в якому мало хто може захоплювати слухачів молодістю. Після смерті своєї жінки Баттістіні заховався на якийсь час у монастирі і на цю тему кружляли ріжні сенсаційні звістки, які розсіла його нова повага на сцені.

— Невиданий гість з простору. Від сотень літ не авав на землю з неба такий великий „матеріальний“ предмет як той метеор, над яким розісла цими днями московська Академія Наук. Упав він в якомусь сибірському місті на залізано-бетонний двоколесерховий дим і з дому та восьми людей ні сліду. Величезна метеороу кілакат тон; упавши прожолобив він кратер на кілакат метрів ширини і 20 м завглибшки. Гук було чути на 30 км. з третинія землі на 200 км. Люди гадали, що це землетрус, повивісив а хат і не хотіли на ніч вернутись під покрівлю. Такий метеор переїде явище на землі. Перед кількома роками знав також на Сибірі каміний велетень вагою 87.000 тон. Та цей останній не має рівних в історії. Більшість аеронів падає в океани, а тисячі ті, що падають на землю не є більш від волоссяного горіха або грудки. Радянський уряд являє наукову експедицію на згаданий рідкого „вельського“ гостя, якого неслуго буде переїздити в нузда.

— Рекорд. Читаємо в „Робочій Газеті“: „Управа лівденно-вогоського райсоюзу продала на виріб пакети і паперових торбин для крамниць творі Маркса, Плеханова і Бебеля“. — Герцог Микола Лейхтенберг, голова княжого дому цього-ж прізвища, відомий ширшою загальною того, що недовою мешкала в його замку Анастасія Чайковська, яка докззую, що є донькою царя Миколи II одні з німечьких князів, які є споріднені з родиною Наполеона по першій його жінці і з російською царською родиною — оженився в Мюнхені демократично з ким? Зі своєю служницею Елею Мілер, що раніше служила у фрізієрки. Еля Мілер є значущою, простою, але інтелігентною діячиною. Герцог Лейхтенберг скінчив гвардейський корпус у Петербурзі, працював у рос. генеральним штабі, підчас революції втік до Константинополя, де змерла йому жінка, жив якийсь час у Франції і скінчив музичну консерваторію як диригент. Він має 32 роки, диригував уже кількома великими концертами і зазнавши почестей і багача, горі і клопотів, рішив шукати щастя в подружжі зі значущою діячиною.

1868—1928 — 60-літній ювілей Матери-Просвіти. Словим наш обов'язок супроти неї. А словимо його, коли станемо її членами і зложимо двозолоту вкладку.

ВІДОЗВИ й КОМУНІКАТИ.

До відома українських інвалідів.

Подаємо до відома українським інвалідам, які одержують місячні реанти і допомогі від нашого Товариства, що рент за місяць листопад ц. р. не можемо вислати тому, що поліція в зв'язку з листопадними подіями у Львові забрала нам всі книги, в тому й списки та адреси інвалідів. Виснага рент наступить шобію після звороту актів з поліції. З огляду на те, просимо не ургувати вислати реанти за листопад. Окремих відповідей на листові запити в справі задержання реанти давати не будемо.

Управа „Українського Т-ва допомоги інвалідам“ в Львові, вул. Руська ч. 3/II.

Нові книжки й журнали.

М. Девіцця: Марта. Повість. Коломия, 1928. Наклад В-ва „Ока“, ст. 96.

П. Флан: Махнівська Попівна. Жінка. Історичні оповідання В-ва „Ока“. Коломия 1928. ст. 49.

Сільський Господар ілюстрований календар на рік 1929.

О. Білоусенко: Лисичка-сестричка. Збірка байок. Образи Віктора Цимбалі. Львів, 1928. В-во „Світ Дитини“, ст. 114.

О. Білоусенко: Зайчик-Побігайчик. Збірка байок. Образи Віктора Цимбалі. Львів, 1928. В-во „Світ Дитини“, ст. 70.

Іванка Басажевич: Мила книжечка. Збірничок віршків з образами А. Манастирського. Львів, 1928. В-во „Світ Дитини“, ст. 52.

Владислав Буш: Діравий зуб та інші смішні історії. Ст. 44.

Владислав Буш: Хитрий Мехмет або благодати війни. На українську мову передіслав Роман Заявончик. Ст. 24. Львів, 1928. В-во „Світ Дитини“.

Життя і Знайня. Ч. 2 (14). Зміст: Д. Яворницький: Запорожці у війні з Турками і Татарями 1674—1675 р. (11 картин). М. Рудницький: Місто контрастів (5 картин). М. Метерлін: З таємниць природи (5 картин). В. Король-Старий: Відродження (1 портрет і 6 картин). Ю. Крохмаль: Новий сучасний спорт (4 картин). Е. Чайківський: Дешо про сіл (11 картин). М. Чернявський: Червоний світ (1 картина). М. Пристам: Початкові поняття про гру в шахи (4 картин). Новий передет повітряном в Європі до Америки (4 картин). М. Бризинський: Горюча стежа (1 картина). М. Залізник: Діти кам'яної доби (2 картини).

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

До відома тим, що подають харчі визначити: 1. Кожний пахунок хустити бути запакнованим в чистий білий папір і добре авіаційний. 2. На кождому пакунку треба написати латинським бувалям ім'я і назвисько вези. 3. Можна подавати лише харчі. Не відно подавати чекодів, цуконів, полушисних овочів і т. п. 4. Не відно подавати нічого в пляшках, лише в посудинах. 5. Слідчим визначити подавати харчі кождого дня від год 9—2-30, в латинські свята і неділі від год 9-12-30. Заслуженним можна подавати лише сухі харчі діти тижнево: у втерок і суботу.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИК ВАШІ буде надіслати на правлений у найбільшій годинникарській роботі Івана Зельтенрайха Львів, пл. Маріївська 5. — З провіній просимо репаратії прислати поштою. — Старомодні дамські годинники переробимо на ручні. 10 129-1

ПРИЙМУ сейчас шінку, котра май-летьє кутією і домашнім господарством. — Близькі інформації уміють Ю. Ложига, Львів, вул. Сенкевича ч. 9 907

ТКАЦЬКО - книжкарський курс (4-місячний) для інструкторів (са) розпочинає дня 22. XI. ц. р. По курсі публічні свідомства, оплата 15 зол. — Оголошення: Ткацька „Textyl“, Рана руська. 890 1-1

БІЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИННИКИ поручає дешево Домбровська-Роза Явеська Львів (Готель Жорж) вул. Академічна ч. 2. Догідні услуги. 9481 20-1

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ, в.д. Віс-новтого Поля ч. 1. (біля Залізня) Тел. 59 60. 887 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст негуз латин. серві і мовуза

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 10—24

Всі недуги,

можете ви-чити без ніяких ліків через відтиснення шнурів У-вільнений від натиску нерв, убавляє біль і витанке недугу; гостру недугу негайно, застарілу після вгоєсь част-Вназички подає книжка „Про спляні хребти“ („Kreggarstwo“). Виснага за присланих 5 зол. перекладом, або чотирь П. К. О. 132089 о. Павловскі. Обаріші, п. Глубічок великий. 911 1—10

Хто ще не має в своїй бібліотечі

СПОГАДИ часті І. П. III.

Евгена Чикаленка.

Ціна тільки 8 зол. без пересилки. Значайна пересилка 50 сот., поручена 90 сот.

нехай пише до Адміністрації Діа, 60 наклад вичерпується.

Крім цього набути можна в Адміністрації:

Михайло Возник

ШЕВЧЕНКО і княжна РЕЛІНА

Ціна 1-50 зол. на почт. перес. 50 сот.

Г. Брасюк

3-5

БЕЗПУТНІ

Ціна 60 сот. з почт. пересилкою 90 сот.

Михайло Матія Медьих

КРІЗЬ ДИМ і ЗГАРЬ

Ціна 50 сот. з почт. пересилкою 80 сот.

Михайло Возник

ІВ. БЕЛІЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ

До звязків Галичини з Наддніпря-

щиною в 80 pp. XIX в.

Ціна 50 сот. з почт. пересилкою 80 сот

СЛУЖБА БОЖА

св. Іовна Золотоустого зі службами ріжних намірен українською мовою у перекладі о. д-ра Я. Лавицького

Ціна 250 зол. без пересилки

Адреса Адміністрації „Діло“ Львів, Ринок 10. II. п.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Василь Мудрий.

Видав. Видавничого Спілка „Діло“.

З друкарні Видавничого Спілка „Діло“, Львів. Ринок ч. 10